

You have downloaded a document from
RE-BUŚ
repository of the University of Silesia in Katowice

Title: Sąd Konstytucyjny w Republice Słowackiej

Author: Robert Rajczyk

Citation style: Rajczyk Robert. (2015). Sąd Konstytucyjny w Republice Słowackiej. W: M. Barański, A. Czyż, R. Rajczyk (red.), "Sądownictwo konstytucyjne w państwach Grupy Wyszehradzkiej : perspektywa politologiczno-prawna" (S. 67-75). Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego

Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Bez utworów zależnych Polska - Licencja ta zezwala na rozpowszechnianie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie w celach niekomercyjnych oraz pod warunkiem zachowania go w oryginalnej postaci (nie tworzenia utworów zależnych).

UNIwersYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Rozdział piąty

Sąd Konstytucyjny w Republice Słowackiej

Robert Rajczyk

Niniejszy rozdział prezentuje pozycję ustrojową Sądu Konstytucyjnego w Republice Słowackiej.

Słowa kluczowe: Republika Słowacka, Sąd Konstytucyjny, kontrola konstytucyjności, Trybunał Konstytucyjny, Czechosłowacja

Problematyka funkcjonowania słowackiego Sądu Konstytucyjnego (sł. Ústavný súd Slovenskej republiky) nierozzerwalnie wiąże się z istnieniem wspólnego państwa Czechów oraz Słowaków. Mowa tutaj o okresie pomiędzy 1948 a 1992 rokiem — ostatnim, w którym funkcjonowało wspólne państwo pod nazwą: Czeska i Słowacka Republika Federacyjna. Do 1993 roku oba narody współtworzyły Czechosłowację, w której decyzją Zgromadzenia Federalnego 27 lutego 1991 roku uchwalono ustawę o czechosłowackim Trybunale Konstytucyjnym, mającym za zadanie: „zapewnienie harmonii prawa federalnego z prawem Czech i Słowacji oraz z międzynarodowymi konwencjami o ochronie praw człowieka ratyfikowanymi przez Czechosłowację”¹. Wcześniej bowiem parlament uchwalił ustawy o podziale kompetencji pomiędzy dwa człony federacji oraz Kartę Praw i Wolności gwarantującą ochronę podstawowych praw i wolności. Ten ostatni akt prawny nadal funkcjonuje w obiegu prawnym w Republice Czeskiej. Ustawa o Czechosłowackim Sądzie Konstytucyjnym weszła w życie z początkiem kwietnia 1991 roku, ale na rozpoczęcie przez Trybunał działalności trzeba było czekać aż do lutego 1992 roku. Zatem historia funkcjonowania Sądu Konstytucyjnego

---

¹ A. LUDWIKOWSKA: *Sądownictwo konstytucyjne w Europie Środkowo-Wschodniej w okresie przekształceń demokratycznych. Studium porównawcze*. Toruń 1997, s. 27.

w federalnej Czechosłowacji nie była zbyt długa, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż wspólne państwo Czechów i Słowaków podzieliło się na dwie niezależne republiki już 1 stycznia 1993 roku. Anna Ludwikowska wskazuje, że z inicjatywą powołania Sądu Konstytucyjnego wystąpił pierwszy Prezydent odrodzonej federacji czechosłowackiej Vaclav Havel w grudniu 1990 roku. Zdaniem autorki, jedyną najdonioślejszą kwestią rozpatrzoną przez czechosłowacki Sąd Konstytucyjny była zgodność z prawem międzynarodowym ustawy lustracyjnej, która eliminowała z życia publicznego funkcjonariuszy czechosłowackiego reżimu komunistycznego, jak również organów bezpieczeństwa i porządku państwowego. Ustawę skrytykowała Międzynarodowa Organizacja Pracy, która uznała zakaz eliminujący z życia publicznego osoby uwikłane aktywnie w funkcjonowanie systemu komunistycznego za niezgodny z konwencjami tej organizacji, których Czechosłowacja była stroną. W ślad za tą interpretacją czechosłowacki Sąd Konstytucyjny uznał niekonstytucyjność niektórych kontrowersyjnych zapisów czechosłowackiej ustawy lustracyjnej².

Czechosłowacki Sąd Konstytucyjny tworzyło 12 sędziów, połowę składu dezygnowały poszczególne republiki federacyjne. Byli oni powoływani przez prezydenta na 7-letnie kadencje na wniosek prezydium Zgromadzenia Federalnego, które wybierało spośród 24 kandydatów wyłanianych przez parlamenty republikańskie oraz federalny.

Pozycja ustrojowa

Sąd Konstytucyjny Republiki Słowackiej powstał na mocy Konstytucji z 1 stycznia 1993 roku³, wraz z jej wejściem w życie i utworzeniem niezależnej Republiki Słowackiej. Trzy tygodnie później mianowano pierwszych sędziów. Kadencja każdego z nich trwa 12 lat, ale żaden akt prawny nie przewidywał częściowej wymiany, stąd też większość składu wymieniana jest jednocześnie⁴. Zdaniem G. Chmielewskiego, takie rozwiązanie powoduje brak „gwarancji współdziałania, wymiany poglądów i doświadczeń pomiędzy sędziami wybranymi wcześniej a nowymi”⁵. Pierwsze posiedzenie słowackiego Sądu Konstytucyjnego miało miejsce 17 marca 1993 roku, podczas którego Trybunał ukonstytuował się

² A. LUDWIKOWSKA: *Sądownictwo konstytucyjne w Europie Środkowo-Wschodniej*. Toruń 2002, s. 33–34.

³ Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. z. Dalej powołania na to źródło: Konstytucja.

⁴ G. CHMIELEWSKI: *Konstytucyjny system ochrony podstawowych praw i wolności w Republice Słowackiej*. Warszawa 2011, s. 156.

⁵ Ibidem.

w pełnym składzie. Jako jedyny naczelny organ władzy państwowej słowacki Sąd Konstytucyjny zlokalizowany jest poza stolicą kraju Bratysławą — w Koszycach, drugim co do wielkości mieście Słowacji. Takie rozwiązanie lokalizacji może być interpretowane jako próba deglomeracji naczelnych organów państwa i rozprzeszczenie miejsc pracy.

Konstytucja Słowaków sytuuje Sąd Konstytucyjny w dziale „Władza sędziowska”. Sądowi Konstytucyjnemu ustawa zasadnicza poświęca osobny tytuł. Niewątpliwie organ ten jest częścią władzy sędziowskiej i w Konstytucji nie został wyłączony z tej kategorii, ale umieszczony przed innymi organami sędziowskimi. To organ samoistny i istotnie różniący się od pozostałych sądów — jako jedyny ma prawo do oceny zgodności aktów prawnych z ustawą zasadniczą. Konstytucja stanowi, że Sąd Konstytucyjny to „niezależny organ sądowy stojący na straży ochrony konstytucyjności”⁶. Jego funkcjonowaniu ustawa zasadnicza poświęca szesnaście artykułów. Kompetencje Sądu są szerokie i — jak pisze G. Chmielewski — zarówno w zakresie przedmiotowym, jak i podmiotowym „wciąż zwiększają się z powodu niedoprecyzowania regulacji prawnych w określonych kwestiach”⁷. Wśród nich wskazać można kompetencje o charakterze ustrojowym oraz kontrolnym.

Do zakresu ustrojowego zaliczyć należy:

- 1) orzekanie o zgodności z Konstytucją umów międzynarodowych, ustaw i rozporządzeń centralnych organów administracji państwowej oraz decyzji organów samorządu terytorialnego z Konstytucją, ustawami konstytucyjnymi i umowami międzynarodowymi,
- 2) dokonywanie wykładni Konstytucji oraz ustaw konstytucyjnych,
- 3) orzekanie o konstytucyjności rozwiązywania lub zawieszania partii politycznych,
- 4) orzekanie o konstytucyjności wprowadzania stanów nadzwyczajnych.

W odniesieniu do kompetencji o charakterze kontrolnym będą to:

- 1) walidacja mandatów poselskich oraz wyborów,
- 2) ochrona podstawowych praw i wolności obywatelskich zgodnie z zasadą skargowości,
- 3) rozpatrywanie skarg: konstytucyjnej oraz organów samorządu terytorialnego na niekonstytucyjność decyzji organów centralnej administracji państwowej, a także przeciwko prezydentowi w związku ze zdradą lub złamaniem Konstytucji lub też na wynik referendum,
- 4) pełnienie funkcji sądu dyscyplinarnego wobec szefów Sądu Najwyższego i prokuratora generalnego oraz funkcje związane z odpowiedzialnością konstytucyjną⁸.

---

⁶ Art. 124 Konstytucji.

⁷ G. CHMIELEWSKI: *Konstytucyjny system...*, s. 155.

⁸ Art. 136 ust. 3 Konstytucji.

Funkcje kontrolne słowackiego Sądu Konstytucyjnego mają charakter skoncentrowany, następczy i komplementarny. Kontrola konstytucyjności przybierać może formy abstrakcyjną i konkretną oraz możliwa jest dopiero po wejściu w życie aktu prawnego⁹.

Organizacja i funkcjonowanie

Słowacki Sąd Konstytucyjny tworzy 13 sędziów¹⁰, którzy są powoływani na 12-letnią kadencję przez Prezydenta Republiki Słowackiej na wniosek Rady Narodowej (jednoizbowy parlament Republiki Słowackiej), która przedstawia głowie państwa 2-krotną liczbę nominowanych w stosunku do liczby stanowisk. Dwunastoletniej kadencji nie można sprawować więcej niż jeden raz. Kandydaci muszą posiadać słowackie obywatelstwo i pełnię praw wyborczych. Ponadto obowiązują cenzusy wieku i wykształcenia. Sędzia słowackiego Sądu Konstytucyjnego powinien mieć co najmniej 40 lat oraz wykształcenie prawnicze i 15-letnie doświadczenie w pracy zawodowej¹¹.

Podmiotami uprawnionymi do zgłaszania Radzie Narodowej kandydatów na sędziów Trybunału są: posłowie do Rady Narodowej, rząd, prezesi Sądu Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego, prokurator generalny, korporacje prawnicze oraz uczelnie wyższe¹². Sędziowie są niezawisli i podlegają jedynie Konstytucji oraz ustawom konstytucyjnym (art. 14 ust. 1 Konstytucji), a także są zobowiązani zarówno podczas sprawowania funkcji, jak i w życiu osobistym do zachowania, które nie narusza godności Trybunału i sędziego lub nie naraża na szwank publicznego zaufania do Sądu Konstytucyjnego (art. 15 ust. 1 Konstytucji). W takim przypadku oskarżenie bada Trybunał na posiedzeniu plenarnym i gdy uzna je za zasadne, powołuje 3-osobowy, dyscyplinarny skład orzekający. W sytuacji udowodnienia winy, oskarżony jak też prezes Sądu Konstytucyjnego mogą zgłosić sprzeciw, który rozpatruje Trybunał w pełnym składzie. Sprawę kończy wniosek skierowany do prezydenta o odwołanie sędziego, który wymaga poparcia co najmniej 7 sędziów. Czyni się podobnie również w przypadku utraty prawa wybieralności, orzeczenia Trybunału wykluczającego udział w jego pracach przez co najmniej rok oraz czyn karalny tudzież naruszenie zasady niepołączalności stanowisk. Trybunał pełni także funkcje sądu dyscyplinarnego dla prezesa

⁹ Ibidem, s. 162.

¹⁰ Art. 2 ust. 1. Zákon Národnej Rady Slovenskej Republiky z 20. januára 1993 o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, č. 38/1993 Z.z. Dalej to źródło przywoływane jako: ustawa o organizacji SK.

¹¹ Art. 134 Konstytucji.

¹² Art. 11 ust. 1 Konstytucji.

i wiceprezesa Sądu Najwyższego oraz prokuratora generalnego. Pociągnięcie ich do odpowiedzialności jest możliwe jedynie za zgodą Sądu Konstytucyjnego. Jej brak oznacza zawieszenie postępowania na czas sprawowania urzędu. Z kolei wdrożenie procedury odpowiedzialności, w zgodzie z postanowieniami ustawy o organizacji Sądu Konstytucyjnego, może także oznaczać sankcje dyscyplinarne dla sędziego, a w sytuacji toczącego się postępowania przeciwko niemu — zawieszenie w pełnieniu obowiązków.

Sędziom przysługuje immunitet równoznaczny z immunitetem parlamentarnym, co pociąga za sobą wymiar formalny i materialny. Niepołączalność stanowiska sędziego Sądu Konstytucyjnego obejmuje równoczesne sprawowanie funkcji w innych organach władzy (mandat poselski lub stanowisko rządowe), służbie cywilnej oraz działalność biznesową i członkostwo w organach zarządzających lub kontrolnych osób prawnych. Wyjątek słowacka konstytucja czyni jedynie dla zarządzania majątkiem osobistym oraz działalności artystycznej, naukowej, pedagogicznej i literackiej (art. 137 Konstytucji). Sędziowie nie mogą również należeć do partii politycznych w okresie sprawowania swojej funkcji. Odwołanie może nastąpić także w przypadku złożenia przez sędziego pisemnej rezygnacji. Zaistnienie jakiegokolwiek z powyższych przesłanek do odwołania pociąga za sobą konieczność mianowania kolejnego sędziego na nową kadencję spośród 2 kandydatów zgłoszonych przez Radę Narodową prezydentowi.

Tryb funkcjonowania i organizację wewnętrzną słowackiego Sądu Konstytucyjnego określa ustawa o organizacji Sądu Konstytucyjnego, postępowaniu przed nim i statusie jego sędziów. Sąd Konstytucyjny pracuje w pełnym składzie albo w izbach 3-osobowych (tzw. senat) wybieranych na okres roku przez pełny skład Trybunału¹³.

Posiedzenie plenarne zwołuje prezes Sądu Konstytucyjnego, który odpowiada także za przygotowanie porządku obrad oraz im przewodniczy. Kworum wymagane do podejmowania wiążących prawnie rozstrzygnięć wynosi 7 sędziów. Decyzje podejmowane są zwykłą większością głosów. Posiedzenia Trybunału są zazwyczaj tajne. Prezes może wyznaczyć jednego z sędziów jako sędziego sprawozdawcę¹⁴.

Pracami Trybunału kieruje prezes i wiceprezes. W myśl art. 135 Konstytucji mianuje ich prezydent spośród wszystkich sędziów Trybunału. W razie nieobecności jednego z nich obowiązki przejmuje sędzia najstarszy wiekiem. Obsługę kancelaryjno-biurową zapewnia Kancelaria Sądu Konstytucyjnego, której pracą kieruje szef kancelarii powoływany i odwoływany przez prezesa Trybunału będącego jego bezpośrednim przełożonym. Pracownicy Kancelarii Sądu Konstytucyjnego są członkami korpusu służby cywilnej. Oprócz tego sędziowie

¹³ Art. 5 ust. 3 ustawy o organizacji SK.

¹⁴ Art. 4 ustawy o organizacji SK.

korzystają z pomocy radców prawnych, którzy muszą legitymować się wyższym wykształceniem prawniczym i co najmniej 5-letnią praktyką zawodową. Wykonują oni czynności przygotowawcze zlecone przez sędziów.

Ustawa o organizacji Sądu Konstytucyjnego, postępowaniu przed nim oraz statusie sędziów stanowi, iż w budżecie państwa wyszczególniony jest osobny rozdział dotyczący finansowania działalności słowackiego Trybunału Konstytucyjnego. Szczegółowe kwestie związane z funkcjonowaniem Sądu Konstytucyjnego i procedowaniem przed nim określa Regulamin Sądu Konstytucyjnego uchwalony przez Trybunał działający w pełnym składzie na posiedzeniu plenarnym¹⁵.

Organy uprawnione do wnoszenia spraw

Słowacki Sąd Konstytucyjny funkcjonuje na podstawie rocznego planu pracy przyjmowanego przez plenarne posiedzenie w pełnym składzie do 15 grudnia roku poprzedzającego (art. 29 ust. 1 ustawy o organizacji Sądu Konstytucyjnego). Zgodnie z ustawą o organizacji Sądu Konstytucyjnego, postępowaniu przed nim i statusie jego sędziów podmiotami uprawnionymi do składania wniosków do Sądu Konstytucyjnego są: co najmniej 1/5 posłów do słowackiej Rady Narodowej, prezydent, rząd, sądy (skład orzekający lub pojedynczy sędzia), prokurator generalny, osoby prywatne i prawne, których podstawowe prawa i wolności obywatelskie lub prawa człowieka zostały naruszone czy też organy samorządu terytorialnego, które skarżą się na niekonstytucyjność lub niezgodność z prawem decyzji lub innych działań podjętych wobec administracji samorządowej (art. 18 ustawy o organizacji SK). Strony w postępowaniu przed Sądem Konstytucyjnym są reprezentowane przez swojego pełnomocnika, który musi legitymować się prawniczym wykształceniem. W sprawach, w których stroną jest słowacki rząd, rolę jego przedstawiciela pełni minister sprawiedliwości.

Trybunał odrzuca wniosek o rozpoznanie sprawy w sytuacji, gdy już zajmował się takim problemem, właśnie to robi albo gdy wnioskodawca domaga się rewizji podjętego wcześniej stwierdzenia w sprawie niezgodności z Konstytucją lub ustawami konstytucyjnymi, orzeczenia lub wyroku (wydawany w sytuacji wyczerpania znamion art. 129 ust. 5 Konstytucji w związku z impeachmentem prezydenta). Możliwe są także zdania odrębne sędziów, które uwzględnia się przy publikacji rozstrzygnięcia (art. 32 ust. 1 ustawy o organizacji SK).

---

¹⁵ Spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, č. 114/1993 Z.z.

Badanie wniosku przewiduje etap wstępny bez udziału stron, w którym następuje jego kontrola formalna. Na tym etapie możliwe jest również wyłączenie sędziego, jeśli pojawiają się wątpliwości stron, co do jego bezstronności. Taki wniosek można złożyć najpóźniej na pierwszej rozprawie. O wyłączeniu decyduje Trybunał w pełnym składzie lub izba orzekająca. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos odpowiednio przewodniczącego lub prezesa. Do prowadzenia sprawy upoważniony zostaje przez prezesa Sądu Konstytucyjnego losowo wybrany sędzia-sprawozdawca w celu uniknięcia zarzutów o stronnictwo. Obowiązuje generalnie zasada jawności procedowania realizowana w postaci rozprawy ustnej, z której można zrezygnować za zgodą stron.

W zakresie badania konstytucyjności traktatów międzynarodowych z wnioskiem o zbadanie zgodności do Sądu Konstytucyjnego może wystąpić prezydent lub rząd przed debatą ratyfikacyjną w Radzie Narodowej. Oprócz wymienionych podmiotów, prawo do składania wniosków do Sądu Konstytucyjnego przysługuje również partiom politycznym, 10% uprawnionych do głosowania w okręgu wyborczym oraz kandydatowi z co najmniej 10% poparciem, którzy mogą zwrócić się do Trybunału o stwierdzenie niekonstytucyjności lub nieważności wyborów w okręgu bądź na obszarze całego kraju, w ciągu 10 dni od ogłoszenia wyników. W odniesieniu do wyników referendum, rezultaty te może zakwestionować nie mniej niż 1/5 posłów do Rady Narodowej, prezydent, rząd, prokurator generalny oraz co najmniej 350000 uprawnionych do głosowania obywateli. Skargę złożyć należy w ciągu 30 dni od ogłoszenia wyników, a na jej rozpatrzenie Trybunał ma 10 dni. Krótsze terminy obowiązują w przypadku skargi na wynik referendum w sprawie odwołania prezydenta z urzędu. Odpowiednio wynoszą one 10 dni od ogłoszenia rezultatów i 10 dni dla Sądu Konstytucyjnego na przeprowadzenie całego postępowania z inicjatywy co najmniej 15 parlamentarzystów lub rządu (art. 70 a ustawy o organizacji SK).

Podczas posiedzeń Sądu Konstytucyjnego, na którym rozpatrywane są wnioski zgłoszone przez uprawnione do tego podmioty, zabronione jest organizowanie zgromadzeń publicznych w promieniu 100 metrów od siedziby Trybunału lub miejsca obrad jego sędziów (art. 78 ustawy o organizacji SK).

Charakter i skutki orzeczeń

Rozstrzygnięcia słowackiego Sądu Konstytucyjnego o uchyleniu konkretnych przepisów lub aktów prawnych są ostateczne i stanowią jedno ze źródeł prawa. Trybunał podejmuje rozstrzygnięcia w zakresie stwierdzenia niekonstytucyjności przepisów, orzeka lub wydaje wyroki, ale tylko w sprawie dotyczącej impeachmentu głowy państwa. Do czasu rozpatrzenia kazusu Sąd Konstytucyj-

ny może zawiesić obowiązywanie zaskarżonych przepisów w części lub całości z uwagi na możliwość naruszenia podstawowych praw i wolności, straty ekonomiczne lub inne nieodwracalne szkody znacznych rozmiarów. Zawieszenie może nastąpić także na wniosek strony postępowania. W sytuacji wygaśnięcia przyczyn zawieszenia, Trybunał uchyla postanowienie o zawieszeniu wykonania zaskarżonego przepisu.

W zakresie badania konstytucyjności umów międzynarodowych przed ich przyjęciem stwierdzenie niekonstytucyjności oznacza brak zgody na ratyfikację. Analogicznie w sytuacji badania konstytucyjności przedmiotu referendum. Wobec orzeczenia jego niezgodności z Konstytucją, referendum nie może być przez prezydenta ogłoszone.

W odniesieniu do skargi konstytucyjnej, w której znajduje się określenie przedmiotu i podmiotu skargi oraz wskazania, jakie podstawowe prawa i wolności zostały naruszone i jakimi decyzjami. Złożenie skargi nie oznacza zawieszenia obowiązywania zakwestionowanych przepisów, choć Sąd Konstytucyjny może orzec takie tymczasowe zawieszenie wykonania zaskarżonej decyzji, jeśli nie jest to sprzeczne z interesem publicznym (art. 52 ust. 2 ustawy o organizacji SK). W przypadku stwierdzenia naruszenia Konstytucji w sentencji orzeczenia Trybunał wskazuje, które podstawowe prawa i wolności zostały naruszone, może też uchylić decyzję naruszającą, zakazać dalszego naruszania lub wezwać do przywrócenia stanu poprzedniego, a także orzec o rekompensacie finansowej dla strony poszkodowanej w wyniku działania przepisu lub po uchyleniu decyzji naruszającej wystąpić do organu wydającego o ponowne rozpatrzenie sprawy. Podobne efekty przynosi rozpatrywanie skarg organów samorządu terytorialnego, które mogą wystąpić z takim wnioskiem do Sądu Konstytucyjnego w ciągu 2 miesięcy od wejścia w życie przepisów lub decyzji, którą samorząd terytorialny kwestionuje.

Sąd Konstytucyjny może uznać wybory do Rady Narodowej, Parlamentu Europejskiego lub organów samorządu terytorialnego za nieważne, uchylić zakwestionowane wyniki, uchylić decyzje komisji wyborczych i wskazać zwycięskiego kandydata lub też — w przypadku wyborów prezydenckich — nakazać ich powtórzenie (art. 63 ustawy o organizacji SK).

Reasumując wskazać należy, iż słowacki Sąd Konstytucyjny nie dysponuje prawem inicjatywy ustawodawczej, jak również nie uczestniczy w procesie ustawodawczym czy też poprawiania ustaw¹⁶. Nadzoruje jedynie w formie kontroli następczej uchwalone akty normatywne, a także wykonawcze centralnych organów administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego. Wyjątek stanowią umowy międzynarodowe, które podlegają kontroli konstytucyjności przed ratyfikacją. Artykuł 128 Konstytucji przyznaje Sądowi Konstytucyjnemu prawo dokonywania wykładni ustawy zasadniczej lub też konstytucyjnej, która

¹⁶ G. CHMIELEWSKI: *Konstytucyjne systemy...*, s. 159.

ma moc powszechnie obowiązującą od dnia ogłoszenia w sposób przewidziany dla ogłaszania aktów normatywnych.

Słowacki Sąd Konstytucyjny rozstrzyga ponadto spory kompetencyjne pomiędzy organami państwa, jak również orzeka o rozwiązaniu lub zawieszeniu partii politycznych oraz zajmuje stanowisko wobec konfliktu interesów osób pełniących funkcje publiczne, kiedy dotyczy on kolizji interesu prywatnego z publicznym.

Robert Rajczyk

The Constitutional Court of the Slovak Republic

Summary

The chapter presents the role of the Constitutional Court in the Slovak Republic as well as its main purpose, i.e. to mandate the conformity of constitutionality. Moreover, the chapter elaborates upon the legal effects of the Court's decisions, the appointment procedure, as well as the general purview of the Constitutional Court.

Key words: the Slovak Republic, the Constitutional Court, justice, sovereignty

Robert Rajczyk

Das Verfassungsgericht der Slowakischen Republik

Zusammenfassung

Das Kapitel schildert den rechtlichen Status des Verfassungsgerichtes in der Slowakischen Republik. Es werden hier untersucht: rechtliche Folgen von Gerichtsentscheidungen, die Art und Weise der Berufung von Richtern, Befugnisse und subjektiver Umfang der Verfassungsmäßigkeitskontrolle als auch zusätzliche Funktionen des Verfassungsgerichtes wie z.B.: Feststellung der Gesetzmäßigkeit von den Wahlen und Referenden.

Schlüsselwörter: Slowakei, Verfassungsgericht, Justiz, Souverän